



## **IN HERINNERING EDWARD JAMES ( 1939-2024)**

Edward leerde ik kennen op Het Amsterdams Lyceum. Waar anders!

In Amstelveen, waar wij woonden, was in die tijd rond 1950/52 nog geen middelbare school. We waren aangewezen op Amsterdamse scholen. Het Amsterdams Lyceum lag het meest gunstig qua afstand voor de Amstelveners die naar de HBS en/of Gymnasium wilden gaan na hun lagere schoolperiode.

Edward is iets ouder dan ik en zat dan ook een klas hoger. Beviend was hij met Harry Roepers, de latere captain van heren 1, die tegenover mij woonde. Veel plezier gehad in die periode en natuurlijk allemaal hockeyen. Op het Amsterdams stond hockey op plaats één! Van voetbal was nauwelijks sprake. De enkeling die toch ging voetballen werd lid bij AFC aan de Zuidelijke Wandelweg.

Afhankelijk bij wie je in de klas zat ging je dus hockeyen bij Amsterdam of Pinoké. Het zal duidelijk zijn, het werd Pinoké.

Mooie en actieve jaren beleefden we daar. Als speler herinner ik mij Edward als een tanige, zeer snelle speler die af en toe op de rechtervleugel de bal vergat mee te nemen (hobbeltje in het natuurgras).

Twee anekdotes. Als er door een achterhoedespeler hoekvlag werd geroepen was Edward al onderweg. Het voorgeven ging prima maar vaak waren er nog geen medespelers in de cirkel om af te ronden.

Toen wij net in de veteranencompetitie speelden, de minimumleeftijd was toen 35, speelden wij op Hilversum. Daar stond een oud international als back. Probeerde Edward op te vangen maar dat lukte niet echt. De goede man ging tijdens de wedstrijd naar de leeftijd van Edward vragen. Daar werd Edward zo chagrijnig van hij na afloop van de wedstrijd als een haas direct naar Annigje, zijn toenmalige echtgenote, liep om zijn rijbewijs te pakken. Hij was net 35 (sommigen anderen trouwens niet!). Alles weer goed, op naar het bier en de bitterballen.

Wat zijn bestuurlijk werk betreft is hij bestuurslid, voorzitter, bouwvakker en eerste voorzitter van de Zilverlingen geweest, ontleend aan 43 jaar Zilverlingen. Hij mocht in 1979 de eerste pul uit handen van Frans van der Lee (wie anders!) ontvangen.

Als bouwvakker heeft hij zich, naast vele anderen, intensief met de bouw van ons Noors houten chalet bemoeid. Vooral in de nazorg. Oorspronkelijk is het dak met graszoden bedekt. Al vrij spoedig bleek dat geen succes te zijn en werden deze zoden door dakpannen vervangen. Hij heeft er aardig wat gesjouwd. Vandaar bouwvakker!

Als voorzitter heeft hij mij gevonden in 1975. Hij was gevraagd voorzitter te worden. Wilde dit ook wel maar alleen als ik penningmeester zou worden. Op een winterse zondag in één van de grote sportcomplexen van Rotterdam schoot hij mij aan. Kom eens even mee. Hoog in de lucht op een balustrade hebben we een tijdje rondgelopen en heeft hij zijn verhaal gedaan. Om een lang verhaal kort te maken: "Ik heb ja gezegd met als gevolg een volgende bestuursperiode van 5 jaar als penningmeester en Edward als voorzitter.

Als voorzitter had hij zo zijn ideeën Een ervan was een bijzondere Avondvergaderingen eindigden uiterlijk om 22.30 uur. Zo niet, dan pakte hij zijn spullen op en verdween. Dat was wel eens lastig maar we kwamen er met de rest van het bestuur wel uit.

Na deze bestuursperiode werd de afstand tussen Edward en Pinoké wat groter. Hij ging als directeur van ABN AMRO verzekeringen in Zwolle werken. In Dalfsen gingen hij en zijn gezin wonen (Annie en hij hadden 2 dochters, die overigens ook op Pinoké hebben gespeeld). In Frankrijk werd een huis gekocht waardoor het contact verwaterde. Zoals het zo vaak gebeurt, zelfs met ereleden van Pinoké.

In januari van dit jaar is hij overleden. Een goeie vent ging heen.

André de Goederen

